

Škola moci a lásky - Pennsylvania 2010 - Lekce 6

- *mluví* Dan Mohler

School of Power and Love - Pennsylvania 2010 - Session 6 - Dan Mohler

Překlad: nove-stvoreni.cz

Verze (build **04**) © 2015 nove-stvoreni.cz

[Licence](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/): Creative Commons BY-NC-SA 4.0 International
Uveďte autora – Neužívejte komerčně – Zachovejte licenci 4.0 Mezinárodní

Škola moci a lásky - Pennsylvania 2010 - Lekce 6 - Dan Mohler

... protože jsme dali svá srdce Jemu. Takže i když selžeme - když si uvědomíme, že jsme to nezvládli, a procitneme v momentě těla, tak běžíme k Otci na klín. Proč se schováváme za stromy a skály a dáváme na sebe fíkové listí, když ta doba je již pryč? Proč byste utíkali od pravdy? Utíkáte k Pravdě, pravda je váš nejlepší přítel, pravda vás osvobozuje. Běžíte k Otci, sedíte Mu na klíně a děkujete Mu za světlo, které je ve vašem životě, které vás odděluje od toho, co jste byli. Byly doby, kdy jste ty věci dělali a ani jste nemrkli okem, ale nyní vám na tom záleží. Proč? Protože Evangelium vás změnilo, přišlo do vás světlo. Takže běžte k Bohu a děkujte Mu za větší zjevení a světlo a děkujte Mu, že pohlcuje slabost svojí silou a díky tomu jste moudřejší, bystřejší a chytřejší než kdykoliv předtím, a děkujte Mu za Jeho úžasnou Lásku a spravedlivý soud skrze Krev. - A díky tomu vlastně budete blíž Bohu. Proč? Protože jsem udělal chybu?

V každé slabosti, ve chvíli těla, můžete běžet k Bohu a přiblížit se víc Bohu, protože je to Boží dobrota, co zachová vaše srdce nastavené [na Něj]. - Ne utíkání od Boha, kousání se do rtu a volání třem přátelům "jací jste břídilové". - Ale utíkání k Bohu a děkování Mu, že vás činí moudřejšími a citlivějšími, a děkování Mu za vykoupení, obmytí a očištění od veškeré nepravosti. Je to důležité, protože pokud to neuděláte, pak vaše totožnost/identita bude v pasti kvůli té věci, myšlence, činu - a budete přesvědčeni, že takový jste - a budete zatracenci odsouzení k nesení toho ovoce - a potom ovoce říká "vidíš, vidíš?". A potom jste uvězněni v kruhu. - Pak přijdou skutky/práce a snažíte se z toho vypracovat. Kdo z vás přišel na to, že to nefunguje? Rozumíte? ||

Co říkám není ani usvědčující, je to jen slovo pravdy. Jinými slovy - pokud máte špatný pocit z toho, co jste udělali, pak jste to ani nebyli vy. - Neříkám vám, abyste žili lehkomyšlně, ale přestaňte si brát takovou silnou zodpovědnost, jako by ta zodpovědnost byla vaše pokání. - Vaše pokání je obrácení srdce - "Toto nebylo z Boha, není to kdo jsem - není to kdo Ty jsi ve mně, takže to není z Tebe a není to kdo jsem". To je posvěcení, oddělte se od toho a utíkejte k Bohu a děkujte mu za Jeho úžasnou Lásku. Jediný důvod, proč se můžete cítit viní je, že se oddělujete od Jeho Lásky. Vina říká "není mi odpuštěno", odsouzení říká "jsem hodný odsouzení", hanba říká "jsem stále takový". Vidíte, jak je to převrácené, když Ježíš již přišel a vám na tom záleží? Proč byste nosili některou z těch identit? Proč, když teď vám na tom záleží? Když teď je vaše srdce živé, když přišla Pravda, změnila vaše srdce, a způsobila, že vám to není jedno? Proč byste dovolili ďáblu, aby vám vzal jedinou minutu vašeho dne, když Kristus je ve vás a záleží vám na tom? Pokud by vám to bylo jedno, pak byste se ani necítili špatně. Chápete? {Nechám to usadit..}

Mě nevidíte "v odsouzení" - to neznamená, že jsem dokonalý člověk, ale vím, že mé srdce je čisté. Nikdy se neprobudím s myšlenkou, jak minout Boha. Kdo z vás se vzbudil dnes ráno a řekl si "Jak bych mohl využít toto evangelium, abych obešel Boha, a byl stejně v pohodě?" Pokud zde někdo takový je, můžeme se hned teď za něj modlit. :D Nikdo. Důvod, proč nevstáváte s tou myšlenkou je také důvod, proč se cítíte tak zničení, když věci nejsou nebo se nezdají být v pořádku. Ale nemáte být na místě, kdy pochybujete o svém srdci a soudíte svůj život. Máte být na místě, kdy přijímáte Jeho Lásku a necháte Ho, aby vás vychovával. Ne utíkat od Něj, ale k Němu. Adam s Evou nás naučili, abychom od Něj neutíkali. - To bylo vědomí hříchu a Otec stejně přišel a ptá se "Adame, kde jsi?" Hádám, že věděl, kde byl. "Kde jsi?" - Chce, aby reagoval jako syn. Skutečnost, že přišel sem, znamená, že je Bůh smlouvy. Rozumíte? Neřekl "Jaká to banda břídilů, že jsem je vůbec stvořil.." - Přišel se zaslíbením. ||

Na tomto je něco mocného - poslouchejte. Jsme povoláni vyjadřovat/zjevovat Ježíše, ale pokud nejsme schopni vidět a ujasnit si, kdo jsme se stali díky Němu, jak Ho kdy můžeme zjevovat? - Pokud nemůžeme přijmout, kdo jsme se díky Němu stali? - Pak jsme odkázáni se hodnotit jen podle toho "jak nás Bůh používá" a pokud se cítíme být hodně "používání", tak se cítíme duchovní a pokud se necítíme být používání, tak "asi nejsem duchovní" - a pak sedíme v církvi po zbytek

svého života a čekáme na "průlom". NE. ON je ve vás TEĎ, On vám odpouští teď, smířil vás teď, TEĎ je ten den, teď je čas. Spasení je zde! Vaše vykoupení je zde, zachránce přišel, narodilo se dítě, byl vám dán Syn. Je to dobrá zpráva o veliké radosti.

Někdo by měl být naplněný radostí, pokud by rozuměl té radostné zprávě. Dokazujeme, že jí nerozumíme, protože nás neustále určuje život a okolnosti, co lidé říkají nebo neříkají nás stále žere a dokazujeme tím, že nerozumíme Evangelium. To kdo jste je jedinec skrze Krista, tečka. On určuje, kdo jste, a nemáte žádnou jinou totožnost a není jiná pravda. Váš smysl nacházíte skrze Krista, váš osud, důvod vašeho stvoření najdete v Něm. - Bez Něj nemáte žádné porozumění, život je jen pokus - ale protože přišel, tak nyní rozumíme, nyní víme, kdo jsme a proč jsme zde. Jsme synové a dcery a jsme stvoření k Jeho obrazu, abychom zjevovali/vyhlašovali/manifestovali Jeho slávu. Jsme stvoření a povolání zjevat Boží srdce v každé zkoušce, za všech okolností, v každé nespravedlnosti. Není "křesťanské" být zraněn a uražen, odmítnut, zklamán a odrazen. - To je sebestředný sobě-sloužící klam. - Ale život mrtvý sobě a živý Bohu a hledět skrze Boží srdce [, to je křesťanský život].

Pokud by Bůh byl všechny ty věci, jaké my máme sklony být, nikdy by se necítil na to "poslat svého Syna". Čekal by, až bychom mu "zaplatili", nebo abychom se [prvně] změnili - ALE "když jsme byli ještě hříšníci, On poslal svého Syna"! A vy stále čekáte na někoho, aby vám zaplatili/vynahradili za to, co udělali špatně. Oni to nemohou vynahradit, jste povolání je zprostit/uvolnit, odpustit jim a žehnat jim a nedovolovat jim vládnout nad vašim životem, když říkáte, že On je Pán. V mém srdci je teď velká agresivita a nemohu se za ni omlouvat, protože si dáváme důvody "být méně než Kristus" a říkám vám na rovinu - žádné neexistují. Nejste zachráněni pro sebe. Jste zachráněni pro Jeho slávu a pro lidi kolem vás. Nejste ani křesťani pro sebe, jste křesťani pro Boží slávu a pro svět, ve kterém žijete. V americké církvi a možná i jinde, ale vím, že v této zemi, jsme udělali z Evangelia "životní pojistku", poselství "o životě po". Ale je to poselství proměněného života - byli jste mrtví, ale nyní jste živí, dříve jste žili pro sebe, nyní žijete pro Lásku. Dříve vám lidi dlužili všechno možné, nyní nedlužíte nikomu nic než Lásku. Lidé určovali váš život a určovalo vás "jaký byl život", ale nyní "Kristus ve vás je ta naděje slávy". Vidíte? Když přijde Evangelium, všechno se změní. Jste znovu narozeni, je to úplně nový život!

Takže to nevypadá, že se budíte s tím "Ale ne, zase další den.. [budík - píp píp píp] .. Ježíši, pomoz mně.. [píp píp píp]" - pak zmáčknete tlačítko "šlofik" a devět minut ještě ležíte a zase [píp píp ..] a pak vaše nejlepší modlitba je "Ó Bože, né další den.. Prosím buď se mnou Ježíši. Pokud mě miluješ změníš mého šéfa a změň mého spolupracovníka.." A pak se vrátíme domů a polštář se stane našim zachránce, vzdychneme "Ó Bože.." a další den nemůžete vstát, protože již nemůžete čelit věcem, které jste stěží přežili. To není křesťanství. To je sebestředné, je to oklamání. Nemůžu to říci jasněji. Nejsem na nikoho našťvaný, neříkám, že jste to zrovna vy, říkám "nedovolte, abyste to byli vy". Život je mnohem víc než to, jaký zrovna máte den. Život je o tom, jak vypadáte jako Ježíš během svého dne. Jak vypadáte jako Boží syn, když čelíte vašemu dni, v každé nespravedlnosti, v každé zkoušce, v každé [vůči vám] neférové situaci. - Co myslíte, že znamená "nést svůj kříž"? Zasloužil si tam Ježíš zemřít? On byl nejčistší osoba, která kdy byla nebo bude, byl ten poslední, který by tak měl skončit, ale vybral si být na kříži, aby nám ukázal, jak vypadá Lásky a aby nás vykoupil zpět k pravdě [/původnímu záměru]. Takže si vybral stát se "kým jsme byli my", jak jsme se jevíli, a pak se obětoval, aby my jsme se mohli stát čím je On - Syn.

Já nejsem zachráněn, abych šel do nebe. Je to součástí "balíčku" a jsem nadšený z věčného života - nejsem na to našťvaný, ale to není můj motiv. V této zemi to je ale jediné, co kážeme, "modli se modlitbu, jdeš do nebe?.. modli se modlitbu, půjdeš do nebe" - NE, buďte proměněni, přeneste se přes sebe a dostaňte se do Krista. Pokud jen učíte lidi "jít do nebe", pak se můžou zklamat v evangelium - myslet si "člověče, co je tohle - dělej tohle, nedělej tamto, můj život je teď těžší než předtím, asi jsem měl zůstat ztracen.. Pokud tohle znamená být nalezen, tak to potom nechci."

A pak vidíme trička "Křesťanství - byl jsem tam, dělal jsem to, stačilo mi to". No tak. Není to o modlení se modlitby "abyste šli do nebe", ale o tom, že se nebe vrátí zpět do vás. Je to o tom, že odložíte toho starého člověka a oblečete nového. Je to o vaší proměně zevnitř ven. Není to o tom, abyste vypadali jako křesťané navenek - co to vůbec je? Je to o tom, abyste byly syn vevnitř [v srdci]. Protože pokud budete vevnitř syn, budete navenek vypadat jako syn. Ježíš nám to říká - pokud vyčistíte vnitřek kalichu, pak bude čistý i vnějšek, takže pak "dostanete co vidíte". - Není to právě to, co bolí svět, co je jejich výmluva - že lidé nejsou opravdoví a že křesťané nejsou upřímní a jsou křesťany jen proto, že z toho něco mají - církve, podpůrné organizace, vydělávání si na živobytí "kázáním" evangelia.. A v mnoha případech mají skoro pravdu i když jsou oklamání, tak zažili, že lidé zkreslili/překroutili pravdu. Určitě - nevytláče vodu z vaničky i s dítětem, ale někteří lidé si to neuvědomují. Takže je budeme soudit pro jejich chybné pojmenování? Ne, staneme se více podobnými Kristu. Rozumíte?

Víte, že nejsem na nikoho vysazený? Jsem jen vášnivý ohledně těchto věcí - Ježíš za to prolil svoji krev. Jednali s ním nespravedlivě? Zesměšňovali Ho? Pomlouvali Ho za jeho zády? Uzdravil přesto každého, s kým se setkal a za kterého se modlil? Řekl snad někdy "neuzdravím tě, protože vím, že jsi o mně minulou noc [nehezky] mluvil"? Vidíte, že by měl Ježíš nějaké [osobní] "problémy"? Ježíš žádné neměl. Vy žádné nepotřebujete. Nejste stvořeni, abyste měli [vnitřní] problémy, jste stvořeni pro Boží přítomnost. "[vnitřní] Problémy" jsou to, co ospravedlňuje zůstávání [v] tělesnosti. Jsou výmluvou zůstat stejný a nikdy nejsou platné/relevantní. Přišel jsem sem dnes kázat Evangelium a doufám, že vám to nevadí. Myslím to vážně a říkám tyhle věci pro naše dobro, neříkám to, abych někomu dal políček. Nebyla by to ode mě láska, pokud bych [se krotit a] v sobě dusil, jak ve mně hoří evangelium. Nebyla by to láska, byla by to nespravedlnost. Tohle není příliš, toto dává život.

Pokud bychom Evangelium vzali opravdu vážně a uvědomili si, že to není jen o nás a o tom, jaký máme den a jak se cítíme.. Že to je čelení našemu dni manifestováním pravdy, která navždy zachránila naše životy. Nikdo nemá větší lásku, než ten, který položí život za druhé. - A my stále čekáme jedni na druhé [až něco udělají] a držíme druhé, jako naše dlužníky, a očekáváme díky a "spravedlivý/férový podíl". - Byl vám dán více než férový podíl - Království a to bezplatně! Byla vám dána spravedlnost, aniž byste udělali cokoliv dobře a čekáte, až vám někdo bude dělat dobře? A trápí vás, že vám někdo udělal něco špatného teď, když Kristus přišel? Promiňte, ale to je oklamání a není to křesťanství, to je pravděpodobně americké náboženství. Je to pravděpodobně sobě sloužící evangelium na místo "vydání se" evangelia. Řeknu to úplně na rovinu, protože toto je teď v mém srdci - pokud Ježíš neměl žádný důvod být zraněn nebo dotčen při tom, čemu čelil, tak jak můžeme my? Protože nikdy nebyl nikdo tak čistý, nikdo kdo by přišel s tak správným důvodem a motivem - a byl úplně pohrnut až tak, že zemřel mezi dvěma lotry tím nejpotupnějším způsobem, kterým tehdy člověk mohl zemřít. - A On s tím byl smířen/ok, protože věděl, že nám to ukáže, co je láska, a zaplatí cenu, aby nás vykoupil zpátky do života. Věděl, že pokud jeden syn zemře, mnoho synů bude moct žít. - Ale my jsme z této pravdy udělali "modlit se modlitbu, abychom šli do nebe". NE, je to o mnoha synech, o rodině, o jednotě víry.

Poslouchejte, možná ani nevěříte v uzdravení, jako já věřím, ale jistě můžete věřit v žití pro Jeho přirozenost, jako věřím já. Možná ani nevěříte v modlení se v jazycích, jako já, ale to nás nečiní jinými, co nás učiní rozdílnými je, pokud se nestaneme Láskou. Pokud se staneme Láskou, tak ty ostatní rozdíly uvidíme úplně v jiném světle a budeme schopni se spojit i přes naše rozdíly, protože Láska se stane společným faktorem našeho života. A pak nebudeme zraňovat jeden druhého svými rozpory a nebudeme budovat své ostrovy, proudy a tábory. Nikde jsem neviděl, že by z chrámu vytékalo mnoho říček. - Viděl jsem řeku. Ne mnoho říček. V řece je mnohem větší průtok než v říčce. V těle Kristově nám chybí součinnost. Existuje cesta, kdy každý z nás v naší různosti darů, povolání a Bohem daných tužeb - kdy se každý z nás může zítra ráno vzbudit pro stejný důvod a žít pro Jeho obraz. Každý z nás.

Nejste znovuzrozeni, abyste šli do nebe. Jste znovuzrozeni, abyste byli obnoveni zpět do Jeho obrazu. - "Učiňme člověka podle našeho obrazu." Není to o tom jít do nebe, je to o tom, že nebe se vrátí do vás a vy budete manifestovat Království skrze Božího Ducha. Proto nás Otec nazývá ve svém Slově "Tělo Kristovo" - to znamená, že jsme ztělesněním/zosobněním Krista. Kristus znamená "pomazaný" - to znamená, že my jsme ztělesněním jeho moci. Proto artritida odešla z nohou té paní z Wallmartu - protože někdo věřil, že toto je v nich a může to být dáno druhým. [[jedno ze svědectví před začátkem "lekce"]] A musíte věřit, že Bůh ji miluje tak moc, bez ohledu na cokoli ví, nebo čemu rozumí - byla pro ni prolita Krev, ne ledajaká krev, ale Krev Syna Božího. Takže to zahrnuje všechny lidi - každý je způsobilý. - On nezemřel jen za naše hříchy, ale za hříchy celého světa - 1. Jan 2 kapitola. Takže za každého, na koho kdy narazíte, bylo zapláceno a Bůh je miluje a uzpůsobil je skrze Syna a krev volá milost na jejich místě.

Byli byste překvapeni, jak se milost a soucit snaží dosáhnout o to více lidí, kteří žijí "úplně mimo". Někdy jsou mnohem více přistávací dráhou pro Boží Lásku než lidé, kteří jsou jinde. Někteří lidé ani neví, proč jsou tak zatvrdlí, neví proč jsou tak naštvaní. - Nemůžete tím být odpuzeni, nemůžete to zobecňovat a mít dojmy z prvního pohledu. Musíte rozumět, že život se jich dotkl určitým způsobem a způsobilo to, že vidí určitým pohledem, ale není to Pravda o nich, ani o životě. Musíte být větší, než jak se lidé zdají a vidět za to a vidět Duchem Božím. Nebo budete soudit a budete si vybírat a mít dojmy. - A to není [v] Království. Takovým se člověk stal protože jedl ze stromu. Evangelium nás vykupuje zpět do zahrady, než člověk jedl ze stromu. Bible nás volá, abychom byli obnoveni duchem své mysli. Jsou dvě místa, kde Bible mluví o "záchrane vaší duše" - ne vašeho ducha, vaší duše. Není to skvělé? Vaše mysl, vaše emoce. Byli jsme vycvičeni v táboře padlého člověka, narodili jsme se do nepravosti, zformováni v nepravosti v lůně a narozeni do Adama - Řím. 5, a byli jsme učeni jazykem světa celý život a byli jsme učeni, že žárlivost, pýcha, hořkost a hněv je normální. - Ale to není normální, tak jste nebyli stvořeni, takoví jste se stali, když člověk zhřešil. Do toho jsme se narodili a tak jsme byli vyučeni. Takže odložte tyto věci a oblečte si Krista - svezte toho starého a oblečte nového. Proč? Protože přišel nový den a přišla pravda a osvobodila nás. - Takže zapíráme sebe bereme svůj kříž a následujeme Krále.

Nejsme povoláni se jen scházet v Jeho jménu a zpívat Mu. Jsme povoláni Ho následovat. Řím. 5 říká, že jsme předurčeni být připodobněni obrazu Jeho Syna. - "Ty které předurčil také povolal, a které povolal ospravedlnil a koho ospravedlnil oslavil". Jak? Tím, že nás naplnil stejným Duchem, který vzkřísil Krista z mrtvých. "Co k tomu tedy řekneme? Když je Bůh s námi, kdo proti nám?" A pokud neušetřil svého Syna a nezastavil ukřižování, čím více nyní skrze toho samého Syna nám dá všechny věci? - To neznamená růžové kadilaky, plné sýpky a stodoly. To znamená vše co je potřebné, abychom vypadali jako Jeho Syn. Kontext je "předurčení, abychom byli připodobněni obrazu Jeho Syna". Není to splnění vašeho seznamu přání. Je to to, že vám dává potřebnou milost, abyste mohli manifestovat Boží obraz. Jak se to stane, jak to vypadá? Když se nikdo ve vašem životě nedívá a na nikoho se nesnažíte udělat dojem a nejste náboženští, když vás nikdo nevidí a jste sami s Ním. - Hledáte Ho ve skrytu a On vás vidí v skrytu a odmění vás zjevně. Co hledáte? Jeho. Co je vaše odměna? ON. Když budete osamotě, tak odpovíte za svoje srdce a vydáte ho, odevzdáte se a řeknete Mu, že věříte, že vás miluje, že věříte, že vás stvořil ke Svému obrazu, že věříte, že z vás není zklamaný a že věříte, že je dostupná dostatečná milost na to proměnit váš život. "Zde jsem a vzdávám se Ti a vydávám se Tobě, a děkuji Ti, že přináším potěšení Tvému srdci. Zalíbilo se ti zranit Syna, abys vykoupil můj život a nebudu se dávat tak lacino. Děkuji Ti za to, že mě stravuješ a naplňuješ mě Svým Duchem, svou přítomností a svým ohněm a manifestuješ skrze mě Syna Božího. Duchu Svatý přijímám Tě.." Toto je křesťanství, to je modlitba.

My jsme modlitbu obrátili na sebestředné sebe-sloužící věci - modlení se za zelenou na semaforu.. a podobně. Podívejte, Bůh to udělá, neříkám, že to je špatně, ale pokud jediné vyjádření vaší víry je, aby váš den byl v pohodě - pak to podceňujeme. Pokud se jen modlíte, aby se lidi kolem vás "spravili", tak to je pro to, že vás zlobí/obtěžují. Pokud jediný důvod, proč se modlíte

za svého manžela/manželku je, abyste měli lepší den, tak jste přestali vidět hodnotu vašeho partnera a berete jejich život osobně - a nyní se za ně nemodlíte protože je milujete, ale modlíte se za ně, protože provokují slabost ve vašem životě. Správně se modlíte za svého manžela/manželku protože si uvědomujete, že žijí/chodí méně než je pravda a voláte za ně a žádáte Boha, aby přišel a jemně se jich dotkl a miloval je a ukázal jim, kdo jsou, takže jejich život nebude okraden a ukraden lží. + Neberete si jejich život osobně a nenecháte se tím ovlivnit a nenecháte to být vaším motivem k modlitbě - protože jste zranění a dotčení. - To by z vašeho manželství jen udělalo terč, jen tím satanovi říkáte, aby pokračoval s těmi šílenými věcmi, protože to zabírá. - A pak se divíte, proč je všechno tak špatné. A přitom si za to můžete moct sami, protože váš motiv je převrácený.

Vidíte? Nikdo zde mi již nemůže nic vzít. Uvědomil jsem si před 15ti lety, že zde na zemi nejste kvůli mně. Můžete mě povzbudit, posílit, potěšit a být nejlepší bratr v mém životě a já to přijmu, ale nežiji kvůli tomu/pro to. Jste schopni mě posílit, nejsem pyšný člověk, můžete přijít a povzbudit mě a potěšit, ale není to nutné. Vy nežijete pro mě. To znamená, že nemáte svolení/možnost mi cokoliv vzít, protože všechno co mám, mi bylo dáno skrze Něj. "Abyste poznali Lásku Kristovu" - ne, abyste znali lásku bratří. Znat Lásku Kristovu je být naplněn veškerou Boží plností. - A nyní vidím své bratry jasně i když [u nich] nevidím lásku. Pokud neporozumíte tomu, co říkám, řeknete "Ale oni jsou církev - měli by se chovat jinak" - A vše co tím říkáte je, že jste jimi ovlivněni a jste na tom v podstatě stejně, protože oni vás určují a vy jste vlastně hračka a vůbec si to neuvědomujete. A používáte to jako důkaz pro svůj postoj a ospravedlňujete si tím, proč jste kde jste. - A přitom je to klam.

Jste v pořádku? Nějak to zde ztichlo. :) Toto je zdravé a zachová vás to od zranění. Kdo čestně věří, že je opravdu možné žít život a nebýt zraněn? Protože se skoro nikdo nepřihlásil, řeknu vám, jak můžete vědět, že je to možné. - Protože Ježíš nám řekl, abychom se stali Láskou a v Lásce není žádné zranění. Láska není zraněná [ostatními], láska má bolest za druhé. Pokud mi někdo učiní křivdu, pak Láska není zraněná tím, co ten člověk udělal, ale má bolest za ně kvůli "schopnosti" v jeho životě udělat to co udělali. Láska má bolest za toho člověka, ale Láska není zraněná. - Protože Láska nepočítá křivdy. Proč? Protože nehledá svých věcí/svůj prospěch. Takže pokud jste zranění, tak stále hledáte něco pro váš prospěch. Ještě to trochu napnu. Pokud jste odrazení, pak je to pro to, že jste se začali dívat na sebe. Ep. Židům 12:4 to dokazuje - "Považte přece, jaký je Ten, který vydržel takový odpor hříšníků proti sobě, abyste neochabli a neklesali na duši. Ještě jste se v boji proti hříchu nevzepřeli až do krve" - Ukazuje vám zde záměr - jste povoláni bojovat proti hříchu. - Nenechat, aby hřích proti vám vypůsobil hřích ve vás. Proč bychom dovolili hříchu [spáchaného] vůči nám, aby v nás vypůsobil hřích, když Láska je větší než hřích, když milosrdenství vítězí nad soudem, když přemáháte zlo dobrem, hrubá slova změníte vlídnými a když je to Boží dobrota, co mění lidská srdce? Takže proč bychom dovolili hříchu [učiněného] proti nám, aby vypůsobil hřích v nás? Jedině pro to, že to je stále o nás, ale ve skutečnosti není - je to o Jeho přirozenosti. Jste v pořádku? Můžeme s tímto jít ještě dál?

Najděte si 1. Petr 2, tohle je opravdu dobré. Když jsem dřív kázal, tak jsem říkal "lidi to vypadá, jako bychom tuhle stránku vytrhali ze svých Biblií.." Víte, my rádi čteme všechny ty zaslíbení a požehnání a "radostná" místa, ale všechny jsou nastaveny tak, že pracují/projevují se skrze Lásku. I Krev a slovo vašeho svědectví funguje pouze pokud nemilujete svůj život až k smrti. Jinak je to pouze sebestředný důvod k záchraně. Vy nevstupujete na záchranný člun [,abyste si zachránili život], ale vy nemilujete svůj život až k smrti a nikdy to není o vás, ale o Jeho slávě, o Jeho obrazu a manifestování Jeho Království do tváře temnoty a protivenství. Satan vás ve dne v noci obviňuje, že milujete svůj život více než Boha. Všechny zkoušky, testování a všechny ty věci, které přichází, jsou určeny aby dokázaly, že milujete více svůj život, než Boha, a že Boha pouze potřebujete a že Ho [v podstatě] nemilujete. A většinou zatlačí dost na to, aby dokázal, že má pravdu. - Protože my odpadáme, jsme odrazení, selháváme v srdcích, pochybujeme o Boží Lásce. Pokud bych nechal přihlásit lidi, kteří někdy pochybovali o Boží Lásce, byli byste překvapeni, kolik se jich přihlásí.

A přitom - pokud byste rozuměli své Bibli - budu mluvit na rovinu, nemíním tím nic zlého - je úplně absurdní/směšné pochybovat o Boží Lásce, protože měřítko Boží Lásky nejsou vaše okolnosti, ale Kristus ukřižovaný. Takže musíte své srdce upevnit v tom "že vás miluje", nebo jinak váš život obere jako slepé. Najednou vidíte "ztratil jsem práci, rozbilo se mi auto a děcko mi odešlo do světa... a to sem si myslel, že mě Bůh miluje.. Kde jsi Bože?" - A zní to rozumě - je to způsob/cesta, která se zdá člověku správná, ale působí smrt. Protože pochybování o Jeho lásce podvrací vaši totožnost/identitu, ničí to vaši víru a zastavuje milost.

Nemůžete si dovolit být křesťané a pochybovat o Boží Lásce podle toho, jak jde život. Mám otázku - "Pokud by vás nemiloval, proč by posílal svého Syna v době, kdy jste byli ještě hříšníci?" Pokud by vás nemiloval, proč by poslal svého Syna, který byl nevinný, kvůli vám, pokud byste pro Něj nebyli drazí a vzácní? Měřítka Boží Lásky je Kristus ukřižovaný, nic jiného. Židům říká "V těchto posledních dnech k nám mluvil skrze svého Syna." - ON navždy, na věčnost vyhlásil "Miluji tě" skrze ukřižovaného Krista. Musíte to přijmout, přisvojit si to a nechat to, aby to byla vaše skutečnost a z té pravdy pak čelíte každé krizi, každému protiventství a každé situaci. Nebo jinak budete mít rozdvojenou mysl a zredukujete tyto zaslíbení na metody, které citujete doufajíc ve výsledky. - A to je velice neosobní a nazývá se to náboženství. Víra se projevuje/pracuje skrze Lásku, ne skrze potřebu. Pokud porozumíte Jeho Lásce, pak porozumíte milosti a přikrytí, které máte. "Co tedy řekneme - Když Bůh je s námi.." - Kdo nás odsoudí? Je to Bůh, kdo nás ospravedlňuje. Kdo nás obviní, když je to Kristus, který zemřel a nyní sedí po Boží pravici a přimlouvá se za nás? - Tohle říká Ep. Římanům.

Řeknu vám, kdo vás může obvinít - vy sami - a je to podvod/klam. Pokud souhlasíte se lží nepříteli a soudíte sebe, když jste již vykoupeni a je vám odpuštěno. "Kdo nás oddělí od Boží Lásky?" - Je tam výčet velkých věcí a jediná, kdo to může, jste vy. Kdo vám může vzít vaše roucho spravedlnosti? - Dábel nemá tu moc, nikdy mě z něj nevysvěče a Bůh mi ho nikdy nevezme. Vypadám příliš krásně ve spravedlnosti. :) Když mě v něm vidí, tak se se mnou chce oženit. Jsem pro Něj tak nádherná nevěsta - a nedělá mi to žádný problém. Jsem pro něj nádherná nevěsta - On mě učinil nádherným, takže On mi nikdy roucho nevezme, protože nahý a zahanbený to není dobré - a ty dny již pominuly, když Ježíš již přišel. Jste jediní, kdo se můžete vysvléci z roucha, do kterého vás On oblékl. Proč byste to ale dělali, když je vám ušité přesně na míru, když jste nikdy nevypadali tak dobře? Proč byste si vymlouvali to, co On o vás ví [jak vás vidí]? Proč byste nechali ďábla, aby vás podváděl, když jeho jediný cíl je, abyste nikdy neviděli to, co on [o vás] ví?

Jste v 1. Petrovi 2? Není skvělé, že ať nám trvá, jak dlouho chce, než se tam dostaneme, je to tam stále? Není to snad skvělé? No tak, radši buďte jako děti, nebo budete příliš strnulí. Uvědomili jste si někdy, že ať jste prožívali jakýkoliv nepokoj, zmatek, cokoliv, tak když jste otevřeli Bibli, tak to říkalo stále to samé? Pokud je Slovo stále stejné, proč se [v situacích] tolik měníme? Myslím, že naše největší chyba je, že tohle zredukujeme na metodu/způsob, která nám má pomoci. Teď to nemírím na nikoho jednotlivého, dívám se mimo, aby si někdo nemyslel, že mluvím k němu - ale spousta z nás žije velice neosobně - prostě jsme jen věrní učení a snažíme se Bohu oplatit tím, že zůstáváme věrní v "církvi", protože jsme upřímní - ale žijeme velmi neosobně a na velmi malé úrovni intimnosti přesto, že jsme povoláni být jedno s Ním. Věčný život není modlit se modlitbu a jít do nebe. - Je to znát Ho. Věčný život je znát Jeho. "Zkoumáte Písma protože myslíte, že v nich máte věčný život, ale nepřicházíte ke Mně o kterém mluví." Pokud by každý z nás šel dnes do postele s tím, že za sebou zavře dveře, aby byl úplně sám, klidně i vklouznul třeba do koupelny, abyste byli osamotě a řekli "Otče děkuji Ti že mě miluješ, děkuji Ti že jsem pro Tebe hodný krve Ježíše, Ty o mně znáš pravdu a já ji přijímám a děkuji Ti Duchu Svatý, že ji činíš pro mě velmi skutečnou. Žiji pro Tvoji přítomnost, žiji pro Tvůj obraz. Nežiji pro mě, mé já a sebe, žiji pro Tvoji slávu a vzdávám se a vydávám se Ti. Děkuji Ti, že jsi mě stvořil tak úžasným způsobem, život je takový dar.. Život není bolení hlavy, uvíznutí v zácpě, souhra okolností, Život je v Tobě a děkuji Ti, že Ty jsi ve mně."

Pokud byste začali být osobní.. Tohle bude asi tvrdé. - Můžete chodit do "církve" a jezdit na všechny konference, slyšet tisíc DVD, koupit si všechny knihy napsané Duchem Svatým, ale dokud tohle neuděláte a nebudete mít opravdový vztah, nic z toho pro vás nebude nikdy skutečné, budou to pro vás jen znalosti/poznání a poznání vás začne ujídat a odsuzovat, protože poznání nadýmá a potom slyšíte ten hlas který říká "znáš tohle všechno, ale nejsi takový, mělo by to sice být takto, ale není to tvoje skutečnost, co je s tebou špatně? Není to pro tebe skutečné, jsi vůbec spasený?.." Poznání nadýmá, ale Láska buduje. Nevzali byste si svého manžela/manželku - alespoň většina z vás - pokud byste se nepoznali na určité úrovni a nepodívali se jeden druhému do očí a nemluvili a nesdíleli se a "nedali si svá srdce".

Můžu žít vedle své sousedky 20 let a po 20letech být schopen o ní 20minut mluvit, ale pokud bych za ní nikdy nezašel a neřekl "Ahoj, jmenuji se Dan.." = vůbec ji nemusím znát, ale můžu o ní mluvit protože jsem ji 20 let sledoval. Můžete stát za kazatelnou a kázat kázání a vůbec Ho nemusíte znát. Kázat kázání, citování z Bible, čtení vaší Bible - to neznamená, že Ho znáte. Znáte Ho tehdy, když sebe s ním vyměňujete, když mu otevřete své srdce, když jste s ním osamotě a máte s Ním obecenství, když řídíte s Ním a jste intimní. Jste intimní s někým, koho znáte, pokud jste intimní dostatečnou dobu, tak otěhotníte a co porodíte vypadá jako to, co vás "otěhotnělo". Divili byste se, jak jsem se modlil "Bože otvírám se Ti, vejdi do mě a dej hluboko do mě sémě toho, kdo jsi a napusti mě svojí vůlí a slávou a to co porodím, ať vypadá úplně jako Ty." - modlil jsem se takto roky. Je to opravdu intimní a není to divné. :)

Někteří se ptají "co je to se mnou" - snažím se vám to říct. ;) Modlil jsem se ty věci a pak když čelíte protivenství, tak se nemusíte snažit aplikovat kázání, abyste tím prošli, ale již jste se stali Slovem protože jste strávili čas se Slovem. Díky Bohu, že když jste vhozeni do nějaké krize, tak to nevypadá jako "ok, co budu dělat?.. Co kázal Bob? Ok, už vím a Todd ten tam měl skvělou věc a právě to teď potřebuji.." - tak to jdete pozdě. Ok, dejte si záložku do 1. Petra 2, nebo si to najdete později :D, ale chci, abyste se rychle na něco podívali do Matouše 7 . Slovo zachrání váš život, Slovo je váš nejlepší přítel. Víte, já nejsem proti výzvám a proti modlení se za lidi, dotýkání se jich a milování lidí, ale řeknu vám, že jsem velký fanda Slova. Našel jsem ve své Bibli, že pokud budu zůstat v Pravdě, pak budu znát Pravdu a Pravda mě osvobodí. Není to nějaký zvláštní hřejivý pocit [, který prožiji], který mě osvobodí, je to Pravda. Nejsem proti tomu mít nějaké pocity, já je občas také mám. Když jsem sám v ložnici, tak se občas dostanu mimo sebe a tehdy pro vás asi nebudu moc užitečný. Je to skutečné, ale já to nevyhledávám, já hledám Jeho.

Někdy tyto věci nejsou vůbec zdravé, pokud nejste upevněni v NĚM, protože potom musíte jít od zážitku k zážitku, od pocitu k pocitu a pokud nemáte hřejivý pocit 3 měsíce, tak si myslíte, že je něco špatně. A On se nezměnil, ale vy nyní žijete pro smyslové pocity a jste terč. Ale máte žít vírou. On je Pán, nikdy vás neopustí ani se vás nezřekne, a je tak blízko, že stačí vyslovit Jeho jméno. Jsem proti projevům? Ne, ale myslím, že občas jim dáváme příliš pozornosti a žijeme podle nich.. Pocity jsou pěkné, ale nežijete podle nich a nejsou nutné a oklamou vás úplně stejně, jako vás můžou požehnat. Víra je váš nejlepší přítel, Pravda je váš nejlepší přítel. Duch Pravdy.. - Víte kdo Pravda je? To není doktrína, je to Ježíš. Pravda je Ježíš, On je váš nejlepší přítel a ON řekl "již nejste nadále moji služebníci, nazývám vás přáteli" Proč? Protože služebník neví, co jeho pán dělá. - To znamená, že přítel by to měl vědět. Proč? Protože je intimní a byl v komnatách Krále. Proč žijete jako konkubína, když můžete být královna? Proč byste se jen někdy letmo dotýkali Jeho slávy a cítili Jeho slávu, když můžete neustále žít v Jeho přítomnosti? Proč byste čekali, až budete zavoláni do Jeho přítomnosti [jako konkubína] a strávili s ním noc, když můžete jít do postele s Ním? To není divné, to je pravda. To je všechno ve vaší Bibli, protože to má duchovní význam. Je to hluboké a změní to váš život.

Někomu z vás mužů se to může zdát divné - když přijdu do své ložnice a řeknu "Děkuji Ti, že jsem tvoje nevěsta". Můžete si myslet, že to je divné a možná si říkáte "To se nebudu modlit,

protože bych se začal chovat tak divně jako on" :D. Není lehké o tomto mluvit, protože se může zdát, že se chlubíte a moc o tom nemluví, ale je to v mém srdci a cítím milost to říct. Já se sebou žiji každý den, vy ne, já ano. Víím v čem chodím, znám pokoj, který prožívám a znám stabilitu své duše. Víím, jak volný jsem každý den svého života a nikdo mi nemůže vzít, co vám teď kážu, protože to je moje skutečnost. Můžete to soudit a kritizovat jak chcete - neříkám, že to děláte - říkám, že to není zranitelné vůči lidem, je to moje skutečnost. Já ze sebou žiji každý den a užívám si to. Nyní jsem již se sebou rád. Stal jsem se celkem pohodovým člověkem, jsem pro sebe "dobrý", ale býval jsem "špatný" pro sebe, ale nyní se mi opravdu líbí, kdo jsem. A nyní můžu milovat vás, jako miluji sebe, můžu milovat svého bližního jako sebe. - Protože jsem se tvář v tvář setkal s realitou mé hodnoty a Jeho Lásky a pokud On mě tak miluje a váží si mě takovým způsobem, pak musí tak milovat a vážit si vás. A protože každá hora je srovnána a každé údolí vyvýšeno, tak nyní vás můžu vidět jasně, protože víím, kdo jsem, a zápas je skončen, moje identita již není na prodej, byl jsem koupěn za cenu a nepatřím sobě. Vidíte?

Lidé, kteří nerozumí, tak se posmívají a rozkopávají čemu nerozumí. Jak mi můžete vzít můj pokoj posměchem? Jak mi můžete vzít radost se kterou položím dnes v noci hlavu na polštář, majíc křišťálově čisté svědomí a budu spát jako dítě? Můžete se mi posmívat/zesměšňovat mě celou noc a já se ráno vzbudím čerstvý a svobodný. Proč jsme tolik ovládáni lidmi, slovy a věcmi? - Protože to je plán "Odvádět naši pozornost, abychom se nikdy nedostali do Něj a abychom se nikdy nedostali tak blízko, že bychom Ho znali". Je to klamající ničící rozdělení od nepřítele, abychom byli rozptýleni těmito věcmi a zabývali se jimi a tak nikdy nepřišli k Němu tvář v tvář. Poslouchání kázání nikdy nezmění váš život. Ale vydání vašeho srdce Jemu na základě pravdy, kterou v kázání slyšíte a na základě komunikace této pravdy velmi osobním způsobem s Otcem - to vás promění navždy. Slovo se musí stát tělem. Znat Slovo nestačí. Boží vůle je stát se Slovem.

Pán ke mně přišel řeknu asi před 13 léty a řekl mi "Dane, nechci abys žil křesťanství [na] rozcestí". Já jsem se zeptal "Co to je? Tohle jsem v životě neslyšel." "Křesťanství [na] rozcestí" slyšeli jste to někdy? On řekl "Nechci abys žil, jako by na cestě bylo rozcestí a ty když se k němu dostaneš tak zareaguješ a rozhodneš se, kterou cestou půjdeš." Řekl "Moji lidé mají rozcestí, ale Já nejsem nějaká cesta, Já jsem Ta [jediná] cesta, není žádné rozcestí, to je špatný pohled. Chci, abys se stal Pravdou a ne "abys zkoušel aplikovat pravdu" jak jdeš životem." Mluvil o tom ke mně v mé ložnici a já sem tam seděl a plakal a řekl jsem "Děkuji Ti za výchovu". Řeknete "Tak ty říkáš, že slyšel Boha, jak k tobě mluví?" - Přímo v mém duchu, udělal to již tolikrát. Chodím běhat a On ke mně najednou mluví.. Proč se to děje? Protože Ho žádám, aby mě vychovával, aby ke mně mluvil skrze Jeho Slovo a skrze Ducha. - "Žádám Tě, abys přišel a vložil do mě Pravdu a proměnil mě a učinil mě skálopevným v Tobě" Řekl jsem Mu "Kopni mě klidně do zadku, protože víím, že mě miluješ, ale nenech mě, abych Tě minul, aby ani jeden gram milosti, za který jsi zaplatil, nepadl vedle, ať mě naplní a učiní mě k čemu jsi mě stvořil." Mluvíím takto k Otcí neustále. A pak běžím a On řekne "Víš Dane, jak lidé říkají ..." - a prostě se mnou začne najednou mluvit - a já běžím a máme konverzaci a já reaguji "Aha, wow to je hluboké, to jsi Ty". Je to úžasné.

Vy chcete, aby vás vychovával. Jedna z největších věcí, kterou můžete udělat každý den, je říct "Přišel bys a vychovával mě?" Tím říkáte "Jsem Tvoje dítě". Když Ho žádáte, aby vás vychovával, říkáte "Jsem Tvoje dítě". - To je dobrý začátek, na místo cítit se diskvalifikovaný/vyloučený, že nejste duchovně "na výši", že jste méně "duchovní", než byste měli být, nejste tam, kde byste měli být, na místo zkoušet se dostat tam, kde jste byli.. Všechno tohle slyším v Těle. Nemyslím si, že by se On změnil, ani že by někam odešel, ani že by dokonce změnil názor.. Neztěžujte si to, prostě přijďte domů a buďte opravdoví a buďte spravedliví. "Bože, nevím co jsem si to ty tři poslední měsíce myslel, ale jsem zpět, přišel jsem k sobě, děkuji ti za vystrojení hostiny a přijetí, mám oblečené roucho a prsten wow. Děkuji Ti, že mě miluješ, pusťme se do díla." - Jinak budete čekat že až půjdete do své ložnice, tak vás "obklopí" a budete mít skvělé pocity úúúúú. - NE, je to pozice víry. Není to tělesný projev, ale pozice víry. Vy čekáte na Boha, že přijde a bude vás laskat, abyste

se cítili přijatí - ale co takhle věřit, že vás přijímá? Chodíte na jednu výzvu za druhou a čekáte na prožití velkého bum a pokud by to Bůh tak dělal, pak by vás učil žít pocitově, učil by vás, že Ho musíte cítit, abyste Mu věřili a že se musí nějak projevit, abyste byli "v pořádku". Tohle On nebude podporovat. On povolává spravedlivé žít z víry.

Pokaždé, když mi dá cítit svoji přítomnost a laská mě a dotýká se mě, tak je to "zdravé" protože já tomu již věřím a není to pro mě zásadní. Líbí se mi to, nechci aby to přestalo, ale nežiji pro to, žiji pro Pravdu a [ty projevy] to je jen výsada Pravdy. Potom vám může dát prožít projevy, protože Pravda vás osvobodila. Říkám věci, které vám opravdu pomohou, pokud je uchopíte. Vidím lidi, kteří neustále chodí "do předu" [na nějaké výzvy] a čekají, že se něco uskuteční/projeví - ale jste povoláni to již vědět, protože Ježíš přišel. Já ani moc výzev nedělám a má to svůj důvod - protože největší "předání" pro váš život je Pravda. Kdy prostě člověk řekne "Jsem svobodný, protože to Bible říká?" Kdy půjdete sami do své ložnice, zvednete ruce a řeknete "Děkuji Ti, ty jsi mě vysvobodil z moci temnoty." - To není namyšlené/arogantní, to je Bible. A co se tam píše je, že nejsem zajatcem temnoty, nebojím se temnoty a nebojím se že něco [z minulosti] doznívá, že něco hrozí. - Protože pokud přijmete všechny ty přesvědčení/názory, tak se učiníte zranitelnými. V "církvi" je tolik učení, které je založené na strachu a činí křesťany zranitelnými, přesto že Ježíš již přišel. Myslel jsem, že On je skála a štít a že "Pán je můj pomocník čeho bych se bál". Myslel jsem, že On je můj nedobytný hrad, myslel jsem, že to je On, ke komu běžím a nacházím útočiště. - Takže co jsou všechny ty učení, které říkají něco jiného, co způsobuje zranitelnost na úkor pevné identity/totožnosti? Co když jsem prostě svobodný, protože to milost říká? Co když jsem se ráno den po svém znovuzrození vzbudil a řekl jsem "Jsem svobodný! Jsem úplně nový, nikdy nebudu stejný!" Měl jsem stále nějaké nesrovnalosti v mé identitě ohledně mužství, měl jsem nevyřešené věci - pocity, žádosti a touhy, ale vyhlášoval jsem, že jsem svobodný - a jak jsem to deklaroval, tak se ty věci začaly manifestovat a já jsem poklekl a vypořádal jsem se s nimi a Ježíš mě zaplavil - to je Evangelium! Oddělíte Pravdu a lež - řeknete "tohle není to, kdo jsem" - jen protože něco cítíte, to neznamena, že to jste!

Vzpomínám si, jak jsem se to ráno vypořádával se svým mužstvím - řekl jsem "Přijal jsem lež do svého mužství. Tys takto nemohl učinit Adama, to je tak sobecké a na úkor někoho jiného - potřebuji někoho pro mé uspokojení, to je žádost a není to Lásky. Bože, musíš mě z toho vysvobodit. Takovýhle jsem se stal životem v tomto světě, pouze Ty mě můžeš vysvobodit." Vzpomínám si, jak jsem plakal a plakal a Pánův Duch na mě přišel a zbavil mě toho. Proč? Protože jsem říkal "Takovýhle nejsem" a zničil jsem "spojení" s tou identitou. Je to tak mocné. Takže já nepotřebuji službu osvobození, Evangelium vás osvobozuje.

Řeknu teď na kamery něco silného a budete se s tím muset vyrovnat. "Jediný důvod, proč se tolik zabýváme věcmi, které jsou za námi a v nás, vnitřní uzdravení a všechno podobné" - není jednoduché to říct, protože z toho se teď všude dělá "velká věc" - ale co tím myslím je "dívat se do minulosti a mít důvody, proč teď nejsme v pohodě/ok" - ten důvod je, že nevěříme Božímu Slovu. Na rovinu. Neříkejte mi, že Krev není dostatečná. My jen nevěříme, že je dostatečná, kvůli tomu, jak se cítíme. - Ale myslel jsem, že žijeme vírou? Myslel jsem že jsme se shodli, že srdcem věříme a ústy vyznáváme ke spasení. Ne že "já se cítím špatně, divně, myslím, že je něco špatně.." - Pak to opečováváme a nazýváme to "potřebou služby", a pak za 3 týdny se opět necítí dobře a je to něco jiného a za dva roky to je 43 dalších "potřeb služby" a zase něco jiného. Protože jsme se učinili zranitelnými něčemu, co je méně než Evangelium - našim pocitům a našim zkušenostem. A nyní jsme uvízlí v sloužení sobě na místo, abychom dávali Život světu.

Lidé nám říkali - "Právě procházíme [nějakou] službou a že za asi rok budou schopni získávat duše a že Ježíš v nich koná věci a připravuje je, aby byli připraveni zachraňovat lidi.." Přitom Ježíš uzdravil posedlého demony a řekl mu, ať jde do města a všem řekne "co pro něj udělal". Neřekl udělej si volno a běž do uřednictví, řekl "Vezmi skutečnost, kterou jsi právě přijal, a běž a sdílej ji".

No tak, my to činíme tak těžké - zaměřujeme se na pocity, zkušenosti a vzpomínky.. vzpomínky..

Jednou jsem zažil - při výzvě jsem viděl dvoje slepé oči otevřené. Johne, vzpomínáš si na ty dvoje slepé oči v jednom dni? Starší žena a 12ti letá dívka. V jednom dni. || Takže na konci dne jsem byl celkem nadšený - viděl jsem dvoje slepé oči, které se otevřeli, měl jsem opravdu dobrý den. :) Je to prostě skvělé - nevím jak vy, ale když jsem viděl, jak otevřeli oči a začaly se jim chvěty a začaly jim téct slzy, dívají se kolem a co bylo slepé, nyní vidí - tak to vámi projde a je to nádherný den. Můžete to kritizovat, říct "Já tomu nevěřím, já sem to neviděl, nebyl jsem tam" - jediné, co vyznáváte je, že nevěříte Bibli, nic jiného. Takže buďte opatrní jak se v té pýše neparujete. V pekle byl muž, který prosil Abrahama, aby poslal někoho a varoval jeho bratry, aby tam neskončili a říkal "určitě by uvěřili, pokud by někdo vstal z mrtvých" - Odpověď byla "Mají Mojžíše a Písma a proroky, ať prvně věří jim, jinak nebudou věřit ani když někdo vstane z mrtvých." Proč? Protože pro nevíru není žádné vysvětlení/důkaz dost dobrý, ale pro víru není potřeba žádný. Jsem zde, abych rozvrtal některé věci. :)

Odcházel jsem z "církve" ten večer, po té co se otevřely oči té 12ti leté dívky - to byla nejkrásnější věc, protože byla slepá od narození, nikdy nic neviděla. Modlili jsme se a najednou viděla stíny a obrysy a potom říkala "vidím lidi". Modlili jsme se ještě jednou a ona říkala "Vidím ho a ji a tamtu a tamtoho" a všichni jsme plakali a byl to nádherný den. Zůstal jsem ještě ve "svatyni", všechny světla byli vypnuté, stál jsem tam a stejně jako vy byste udělali, vzdával jsem Mu čest, když se nikdo nedíval. Poklekl jsem a trochu plakal, prostě jsem Mu děkoval za spád s jakým se řítí vlak Evangelia - bez obav co se dostane do cesty, protože rozjetý vlak Evangelia to zválčuje. Prostě jsem Mu děkoval. Když jsem pak odcházel, dostal jsem se ke dveřím a víte, jak se někdy vaše mysl zastaví a řekne "Ops, něco jsi zapomněl", tak to nebylo to, ale Duch Svatý.

Chystal jsem se projít dveřmi a ty dveře se zamknou, když nimi projdete. || Když jsem se dostal k těm zadním dveřím, tak Duch Svatý mi řekl "Dane, tvoje klíče jsou na pódiu, když vyjdeš ven, zamkne se za tebou." Říkal jsem si, že by to až tak nevadilo, domů to není až tak daleko, ale nechtěl jsem si "pokazit" tak nádherný den a řekl jsem "Díky Ty jsi tak úžasný". Takže jsem se otočil - protože jsem věděl, že to byl Duch Svatý, můj přítel - a utíkal jsem zpět ke dveřím od "svatyně" a to byly dřevěné dveře s velkými skleněnými tabulemi a všude byla tma kromě světla "Východ". Otevřel jsem ty dveře a vydaly táhlý strašidelný zvuk. Kdo z vás se kdy díval na nějaký horor? Já jsem si je kdysi pouštěl před spaním a pak jsem se divil, proč jsem vystrašený, jen když jsem šel potmě do své ložnice. Kdo z vás ví, že takové věci se dějí? Sledujte.

Když mi bylo 9let, tak mě vystěhovali z mého pokoje, protože se narodila moje sestra. A nedělám z toho "ó skryté kořeny hořkosti vůči mé sestře, protože mě vystrnadila z mého pokoje :D" - to neříkám. Říkám, že jsem musel jít do podkroví, kde nebyl žádný koberec a byla tam dlouhá chodba bez osvětlení než jsem se tam dostal a bylo to strašidelné. Byl jsem vystrašený každou noc - když jsem šel po schodech, tak vydávaly podobně strašidelné zvuky. Nevymýšlím si. A abych se dostal do své místnosti, musel jsem projít dveřmi a ty se otevírali s úplně stejným zaskřípáním a byl jsem tehdy tak vystrašený, že jsem vždy utíkal k posteli rozžal světlo a schoval se pod peřinu. Bylo to strašidelné. A když jsem byl malý a budil jsem se, tak jsem viděl ty postavy v černých kabátech, jak stojí v mé místnosti a podobně. Můj otec byl alkoholik, doma byli neustále hádky a ty postavy jsou tam pro to, aby ve vás vzbuzovali strach a od mala vás strašily a způsobily, aby vás strach zajal a stal se vaším bohem. Ale prohráli.

Takže jsem otevřel ty dveře [do svatyně] a hádejte co - ten táhlý skřípavý zvuk. Okamžitě se mi vybavily tyhle věci z dětství - a v církvi říkáme - a je to velká chyba - říkáme "Vidíš, ta věc v tobě není vyřešená a stále tě to ovládá.." - myslíme si, že když se mi vybavila vzpomínka pocitu strachu, že takový jsem a mžiknutím oka prodáváte svoji identitu a dokonané dílo Kristovo kvůli jedné zkušenosti. Snažíte se mi říct, že to je celá hloubka evangelia v církvi? Stojím tam a okamžitě se cítím jako ten 9ti letý chlapec - existují "služby", které by z toho nadělali věci.. - A potom mě

poddávají těm manifestacím a zkušenostem, protože mě vedou zpět [do minulosti], kam ani nejsem povolán, abych šel. - Vedou mě, abych otvíral dveře, které již byly zavřeny a vedou mě k hledání věcí, které již pominuly. A pak ztratím rovnováhu, protože ani nenásleduji Ducha Svatého, ale nutím ho, aby mě následoval do neznámého území.

Nemáte ani tušení - modlil jsem se a plakal jako pastor za tyhle věci měsíce [vnitřní uzdravení, duchovní kořeny a podobně], protože to bylo všude kolem mě a lidé říkali musíme dělat toto a přinést sem do církve tuto "službu". Jeden člověk mi řekl "Co učíš je skvělé, ale je víc než jen krev" - a to mě "naštvalo/vyžděsilo". Takže jsem se tomu snažil přijít na kloub a nesnažil jsem se být zaujatý, chtěl jsem v tom slyšet Boha. Takže jsem ve své ložnici žádal Boha, aby mi ohledně toho ukázal pravdu a odhalil slabost a přesvědčil mě, pokud potřebuji být přesvědčen, volal jsem "ukaž mi pravdu". Bible říká, že pokud Ho hledám, abych činil Jeho vůli - ne, abych dokázal, že mám pravdu a nebo že vy nemáte - pokud Ho hledám, abych činil Jeho vůli, tak poznám pravdu, zda je to z Boha a nebo z člověka. Lidé čistého srdce uvidí Boha.

Takže jdu k pódiu, kde jsou moje klíče. Instinktivně jsem chtěl rozsvítit, protože to jsem dělal, když jsem byl malý chlapec. Instinkt byl "rozžnout", ale protože jsem nyní Boží muž, již nejsem malý chlapec, jsem Boží muž naplněný Duchem, tak "nebudu rozžínat světlo, Ježíš je ve mně, nebudu rozžínat, nebojím se" - a začal jsem zpívat píseň o krvi a uctíval jsem Ježíše. Nenapomínal jsem demony/děbla nepřebíral jsem autoritu nad strachem, prostě jsem uctíval Ježíše za život, který je ve mně. Šel jsem k pódiu a našel jsem své klíče. Byla celkem hodně tma, ale když jsem se otočil, tak - víte co je rozeznání duchů? - Jak Bůh někdy otevře vaše oči, abyste viděli věci.. Není to vždy o démonech, pokud vidíte jen je, je to znepokojující, je to prostě vidění do duchovní oblasti. Když jsem se otočil, tak tam byli nejméně dva zlí duchové, kteří se tam vznášeli, a jakmile jsem je uviděl, tak zmizeli. Byla to milisekunda - viděl jsem je a najednou tam nebyli. A Duch Svatý mi hned říká "Vidíš Dane? Oni jsou venku a snaží se dostat dovnitř. A pokud ty přijmeš totožnost, že jsou vevnitř, pak jsi je právě pozval zpět a prodal ses lacino a přitom jsi byl koupen za vysokou cenu." - Pokud to uděláte, tak nadřadíte zkušenost nad to, kam vás vzala víra a nyní jste podvrátili svou cestu víry jednou zkušeností a snažíte se osvobodit, přestože již jste svobodní - a učíte se žít podle pocitů a myslíte si, že pokud se dobře necítíte, pak se vám nevede dobře a pak máte neustále potřebu, aby vám někdo sloužil. Tohle byla moje zkušenost a nikdo mi ji nemůže vzít. Můžete polemizovat jak chcete, ale nebudu o tom diskutovat - bylo to venku a snažilo se to dostat dovnitř. Zním mnoho lidí, které mám opravdu rád, a cením si darů a věcí v jejich životě, kteří v tomto se mnou nesouhlasí a myslí si, že ty zkušenosti jsou ve vás. - Nedejte se lacino. Kdy byste byli konečně svobodní, pokud by byla pravda, co říkají oni? Byli byste neustále závislí na dalších zkušenosti, na dalším pocitu..

Pokud bych vás požádal, abyste se přihlásili a byli upřímní - cítím, že právě teď jsou zde lidé, kteří jsou roky zacykleni v takovém životě. Proto to asi kážu tak vášnivě. Cítím, že jste procházeli tím krysím závodem roky a cítili jste se blíže a pak vzdáleně, trošku svobodní, pak spoutaní a čekali jste na den průlomu. Ale průlom již je zde. Ty věci, které kážu - vidíte proč jsem takový. Vážně. Poznáte [na mně], že věřím tomu, co říkám? Takže víra vás tam musí dovést. Vidíte na mně, že se neprodám zkušenosti? Vidíte to v mých očích, slyšíte to v mém hlase? - Že je ve mně něco hlubšího, než pocity? K tomu mě dovedla víra a já jsem povolán žít vírou a to je životní styl.

Matouš 7:24 "Kdokoli tedy slyší tato má slova a plní je" - to znamená, že je uvede do praxe a stane se jimi. - Nejste zde proto, abyste všechno jen znali. Nejste zde, abyste jen věděli, co Bible říká. Nesnažím se být chytrý, když to říkám a nejsem cynický. Nejsme zde, abychom jen citovali Bibli. Mnoho křesťanů dokáže odříkat verš, který kazatel zrovna čte/cituje, dříve než on, protože jsme tak byli naučení a máme kazety a knihy. Většina z nás ví, co tahle Kniha říká. Ale zde je napsané "slyší a plní je". Víra bez skutků je mrtvá. Víra bez skutků je jako tělo bez ducha - má podobu/formu, ale popírá moc - chybí tomu život, stává se "amen" sekcí v církvi bez zjevení reality, hlasitou radostnou písní v neděli a zoufalstvím po zbytek týdne. - A pak, když tam zase jdete, tak

doufáte, že bude dobré kázání a dobrá hudba, protože potřebujete "pozvednutí". Takhle to bývá a tohle není křesťanství - to je nízké porozumění pravdě a nepřijímate to jako normální, postavte se tomu dnes a nedovolte, aby to byla nadále vaše zkušenost. To jen znamená, že nevidíte jasně a dovolujete ostatním věcem, aby určovali kdo jste a přitom Kristus je ve vás. On je! Pokud nevěříte tomu, co říkám, jak budete připraveni Ho kdykoliv dát? Není divu, že se necítíme moc příjemně, když máme jít za své hranice - protože v sobě nemáme pevnou identitu/totožnost. Když je v nás upevněna totožnost, přijde smělost. Spravedliví jsou smělí jako lev - proč? Protože jsou spravedliví - ne protože by měli ducha smělosti. "Bratře vlož na mě ruce, abych měl smělost." - Ne, staň se spravedlivým, porozuměj že jsi spravedlivý.

Království je založené na spravedlnosti, bez spravedlnosti jsme vyřízení. Boží Království není pokrm ani nápoj, ale spravedlnost, pokoj - protože spravedlnost a pokoj se políbili - když jste spravedliví před Bohem, tak máte pokoj s Bohem a radost v Duchu Svatém. To je Evangelium - Boží moc ke spasení těm, kteří věří - protože v Evangeliu je zjevena spravedlnost - co bylo špatně je napraveno. "Stůjte přede mnou a buďte spravedliví, byli jste ospravedlněni jako byste nikdy nezhřešili, stůjte přede mnou jako byste nikdy nejedli ze stromu. Stůjte přede mnou a buďte synové, ne hříšníci ale synové, svatí. Stůjte přede mnou a buďte přijati v tom milovaném. Přijměte adopci mého Ducha, která z vás dělá syny a volá Abba Otče, Tatínku Bože" - To hlásá Evangelium. Podívejte - nemusíte tomu věřit, ale stejně to bude stále pravda. Já tomu již věřím a nepřestanu tomu věřit, vidíte?

Nesnažím se vás naštvat, tohle je reálné a já zůstanu svobodný a toužím, abyste byli svobodní se mnou. Řeknete "To zní arogantně" - to není arogantní, to je volání srdce. Byl jsem pastorem léta a sledoval jsem, jak za scénou lidé nejsou svobodní a nerozumí jednoduché pravdě. Proto mluvím jak mluvím. Žiji tyhle věci a byl jsem pastorem, viděl jsem co se děje za scénou, můj telefon zvoní bez přestání a můj záznamník je většinou plný. Někteří lidé ani netuší, jak zvládám dělat co dělám, kvůli zájmu lidí, a jsem v této oblasti znám pro svoji stálost a když mi zavoláte, tak víte co dostanete. Pokud jste po tom hladoví a toužíte po tom, proč se tím prostě nestanete, když vám to patří? Takže potom jediný rozdíl mezi dvěma lidmi je "čemu věří a čemu ne". Neznačená to, že všechny moje okolnosti jsou skvělé. Jsou všechny vaše okolnosti skvělé? Moje nejsou, ale to neurčuje můj pokoj, radost a spravedlnost - to určuje Kristus a pouze poté mohu čelit okolnostem, které nejsou dobré. Je to tak?

"Slyší a plní je".. "Kdokoli tedy slyší tato má slova a plní je, bude podobný moudrému muži, který postavil svůj dům na skále." - Bylo by moudré slyšet a činit. :) "Pak padl déšť a přišly záplavy a vály větry a udeřily na ten dům" - na který dům? Na dům moudrého muže. - Ne protože "otevřel dveře", protože zhřešil ... nebo "Proč tohle Bože dovoluješ?".. - Ne, to je prostě realita života, zvedne se vítr a přijde protivenství. Ještě říkáme "Nevím proč tímto procházím, co jsem udělal? čím jsem to zavinil, jaké dveře jsem otevřel? Nevím proč Bůh dovoluje nepříteli... Zajímalo by mě co mě tím chce naučit..." - A právě v tom ukazujeme, že naše identita je již roztříštěná kvůli tomu, čím procházíme a vlastně vyznáváme, že právě nevíme, kdo jsme, kvůli tomu, čím procházíme - a přitom bychom měli vědět, kdo jsme, díky tomu čím prošel On. Takhle se běžně v "církvi" mluví, nejsem čerstvě obrácený, slyším takhle mluvit lidi neustále, když čelí protivenství. Říkají "Ó můj Bože, to by mě zajímalo, co jsi udělal, jaké dveře jsi otevřel, jak jsi pustil nepřítel dovnitř, co když je tam nějaký skrytý hřích. Zajímalo by mě proč Bůh.. Co jsem udělal že dovolil. Co tím sleduješ Bože? Co mě tím chceš naučit, co mi chceš Bože ukázat?" - Jako by protivenství bylo známkou toho, že máme problém.

Ne, protivenství je znamení, že jsme ve válce světů a ďábel je šmejd a snaží se ve vás najít největší slabost. To je všechno, co protivenství je. Protivenství je jen to, že ďábel se do vás naváží, protože věří, že vás zlomí, ale podstupuje riziko, že vás posílí - pokud zůstanete na Slově, pak budete zformováni do Krista. Protože stejný vítr přichází k moudrému i bláznivému - jediný rozdíl je,

že jeden se stal Slovem a druhý jen zná Slovo. A ten, který se stal Slovem, zůstane stát a ten, který jen zná Slovo, padne. - Poznání nadýmá, Láska buduje. Je to přímo tam. Protivenství zaručeně přichází - to neznamena, že ho zveme, ale nejsme ním rozhození. To je realita života. Nekážu nějaké evangelium typu "Přijď k Ježíši a budeš žít nad obláčky.." V některých zemích třetího světa říkají "Uvědomujete si, že pokud se znovuzrodíte, pak pravděpodobně zemřete?" A oni odpovídají "Rozumím, ale již jsem mrtvý, pokud se nenarodím znovu, co mám udělat, abych byl zachráněn?" Lidi.. Hádám že úplně nerozumíme.. V tom je hluboká myšlenka. - To umírání vlastně dělám tím, že se k Němu obrátím, nemám co ztratit, protože pokud to neudělám, jsem stejně mrtvý, takže pojďme na to. - Takže zemřete sobě, vezmete svůj kříž a následujete Ho, protože nyní již nemůžete zemřít. Wow.

1. Petrova a budeme končit. :) |~| 1. Petr 2:20 jste tam? Víím že jste tam byli, konečně jsem tam i já. Tohle bude skvělé - otevřete svoje srdce a slyšte pravdu. V 20 "Vždyť jaká bude vaše pověst, když budete snášet rány za své chyby? Jestliže ale snášíte utrpení, když jednáte dobře" - Když jednáte dobře - tehdy jsme vy a já byli zraněni nejvíce krát - když miníme/jednáme dobře a lidé to berou jako zlo. Když se rozhodneme činit dobře a lidé to převrátí, tehdy to bolí více, než kdy jindy - protože to dokazuje, že jsme dělali dobro kvůli sobě a kvůli pochvale od lidí, kvůli ocenění od lidí. Všimli jste si jak o vánocích - někdo někomu koupí dárek a když se tomu obdarovanému člověku ten dárek nelíbí, nebo se mu nelíbí barva, velikost - tak člověk, který dárek koupil pláče, protože se jim dárek nelíbí.. To je tak divné! "Já jsem na to utratil všechny své peníze a čekal jsem ve frontě 4 hodiny a myslel jsem, že se ti tato barva líbí.." A říkají, že pláčou, protože je chtěli požehnat.. Pokud jste je chtěli opravdu požehnat, tak to běžte vrátit a přineste jim správnou barvu. :O Vy pouze pláčete, protože ten obdarovaný neudělal "Ó to jsi nemusel, děkuji ti, ty jsi tak úžasný.." Protože pokud jste to opravdu koupili, abyste je požehnali, byli byste rádi, že jsou upřímní a šli byste sehnat tu správnou věc, aby byli požehnáni. Proč pláčete vy? Myslel jsem, že jste to kupovali pro ně? Oni by měli plakat, protože se jim to nelíbí. :O Tyhle věci jsou mocné a jsou pravda. Většinou říkáme "Miluji tě" způsobem "Miluji tě, miluješ mě?" Někteří z vás to po dnešku již nebudou říkat, garantuji vám to. "Miluji tě drahoušku, opravdu tě miluji.. Miluješ mě?" - Vlastně jenom říkáte "Miluji tě kvůli sobě". To Láska nikdy neříká. Láska říká "Miluji Tě." [tečka]

Takže jaká je chvála, když trpíte za své chyby, ale pokud činíte dobře a trpíte, to je chvályhodné u Boha. Proč? Každý v církvi chce znát své povolání, hned uvidíme co to je. V 21 "Jste k tomu přece povolání" - k čemu jste povolání? Abyste trpěli pro činění dobra. Proč? Protože jste mrtví sobě a živí Bohu a v tom utrpení je zjevena Boží přirozenost převrácenému pokolení. Když nejednáte jako jedná svět, tehdy ve vás vidí Krista. Když jim nedáváte/neodplácíte co si zaslouží, tehdy mají na hlavě řeřavé uhlí.

Malchus, služebník nejvyššího kněze, je na špatné straně, Petr se neudrží a utne mu ucho. Malchus přichází nespravedlivě ukřižovat Ježíše, je v zástupu, byl by považován za nepřítele. Petr mu v horlivosti utne ucho a Ježíš uzdraví ucho toho muže. Neznovuzrodil ho tam a nezpracovával ho, neřekl mu "Malchusi sklízíš co jsi zasel.. Jsi na špatné straně a proto se ti tohle stalo, ale já mám moc tě uzdravit, takže přijď ke mně a budeš uzdraven." - Takhle kážeme evangelium my. :(Hrajeme to na lidské potřeby, pocity a nazýváme to "zachránění". Jenom je učíme přijít k Bohu pro to, co pro ně může udělat na místo, jak je může učinit, aby byli více jako On. - A potom, když v životě přituhne, tak jsou odrazeni a podvedeni a přestanou chodit do "církve" a diví se kde Bůh je. Ale to my jsme vykreslili Boha tak, že selhal, díky naší špatné reprezentaci Jeho. Ale tohle nás Ježíš neučil. On vrátil ucho tomu člověku a neřekl mu ani slovo. Takže mi neříkejte, že nevěřící nemohou být uzdraveni. Uzdraví jeho ucho a napomene své učedníky, že se chovají stejně jako oni. Vůbec nenapomíná Malchuse a přitom ho přichází nespravedlivě zabít. Říká Petrovi - "schovej svůj meč, pokud budeš žít mečem, zemřeš mečem". Dovolte, abych vám to parafrázoval - "Petře, běžíš se mnou 3 roky, byl jsi povolán, oddělen a posvěcen, proč se stále chováš jako oni?" Jediné napomenutí v té situaci má Ježíš pro své učedníky, protože reagují jako svět a dovolují hříchu proti

nim, aby vypůsobil hřích v nich. Pokud bojujete vlastní bitvy, pak jste odkázáni prohrát vlastní bitvy. Vy nebojujete mečem, vy chodíte v Lásce - to je Ježíš učil tam v zahradě.

Představte si sebe na Malchusově místě - následuje Ježíše k Pilátovi a potom ke kříži. Má celou košili od krve a jeho ucho je úplně uzdravené. A ten muž mu neřekl ani slovo, jen ho uzdravil a napravil, co pokazili jeho učedníci. Věřím, že uvidíme Malchuse na věčnosti, protože před takovou Láskou neutečete, taková Láska vás změní navždy. Taková Láska říká "Toto byl jistě Syn Boží". On mu neřekl evangelium, On mu ukázal Evangelium a On miloval své nepřátele a nám řekl, abychom je také milovali. Říká dávejte těm, kteří vás využívají/utiskují a modlete se za ty, co vás pronásledují, žehnejte a neproklínejte. "Nevím, proč je ten člověk takový ** , myslím, že se nikdy nezmění. Už mě tak štve.. Jako miluji ho, odpouštím mu, modlím se za něj, ale co je moc, to je příliš.. proč to prostě nemůže přestat dělat? Proč Bůh prostě neobrátil jeho srdce?" - Takové rozhovory jsou v "církvi" denně a jsou ospravedlňovány, protože naše oči jsou upřené na to, co je špatně, a pak vám to dává pocit, že jste v právu, ale být v právu to neospravedlňuje, je to o tom být spravedlivý. Bible nám říká, abychom trpěli za činění dobra, že jsme k tomu byli povoláni. Proč? Protože vzpomeňte si - my Ho následujeme - protože Kristus také trpěl a zanechal nám příklad, abychom následovali jeho šlépěje. Máme zde dvojtečku, to znamená že následuje seznam. "On se nedopustil hříchu" - to je to, co jsem říkal "Nedovolíte hříchu proti vám způsobit hřích ve vás." Takže to, co Mu dělali, nezpůsobilo, že by jim nějak odplácel. "V Jeho ústech nebyla nalezena lest." - neměl se svými učedníky zákulisní sezení, kde by mluvil proti lidem, za které přišel zemřít. "On, když mu spílali, nespílal zpět; když trpěl, nehrozil, ale předával vše Tomu, jenž soudí spravedlivě." Rozumíte?

Teď přichází pointa - úžasná Láska: "On sám na svém těle vnesl naše hříchy na dřevo," - či hříchy? Naše. "abychom zemřeli hříchům a ožili spravedlností" a "jeho ranami jste byli uzdraveni." Nemůžete oddělit odpuštění a uzdravení. Když spustili střechou chromého, co mu řekl? "Tvoje hříchy jsou ti odpuštěny, vstaň a chod." - Aby ukázal, že Syn člověka má moc odpouštět hříchy tak "Vstaň a chod". Odpuštění - uzdravení. Krev - tělo. Je mezi vámi někdo nemocný? Ať zavolá starší modlí se za něj, pomažou ho olejem a modlitba víry zachrání nemocného a Pán je pozvedne a pokud se dopustili nějakého hříchu bude jim odpuštěno. - V tom verši vidíme "Uzdravení - odpuštění". U toho chromého "Odpuštění - uzdravení". Spravedlnost - Tvými ranami jsme uzdraveni. Proč? Protože hřích a jeho moc byla zničena a nazývá se to vykoupení skrze krev. Nazývá se to "Posuzování jako by nikdy nezhřešili". Odtud plyne uzdravení. Není divu, že na nás ďábel pracuje ve dne v noci, aby nás udržel v pocitu viny, odsouzené, zahanbené a nejisté, a aby Evangelium zredukoval na princip, na místo Lásky plného vztahu, který nikdy neselhává. Protože můj a váš největší, největší, největší prospěch je vyrůst do této Lásky, protože znát Kristovu Lásku je být naplněn veškerou plností Boží. Vyhledal jsem si slovo "plnost" - víte co znamená? Dům bez prázdných místností, město bez prázdných domů - to zní jako Boží vize pro Církev. Takoví jsme právě teď.

On byl učiněn čím? Hříchem, aby my jsme se mohli stát? Spravedlností. On, který nepoznal hřích se stal hříchem, On vnesl na svém těle naše hříchy na dřevo. - Takže kde je hřích? Na Jeho těle na dřevě. Takže Bůh proklel hřích v těle a hřích nad námi nemá žádnou moc, protože Zákon Ducha života v Kristu Ježíši nás jistě osvobodil od zákona hříchu a smrti. Krev byla prolita, aby odstranila hřích. Tělo bylo dáno, aby odstranilo následky/účinky hříchu. Je to dvojbalení, nerozdělujte to. Je to ta stejná milost.

Ta žena, která byla to ráno uzdravená ze slepoty, přede mnou stála jeden večer v naší "církvi" a měla v krvi HIV. Já jsem jí řekl "Jsou tvé hříchy odpuštěny?" Odpověděla "Ano". "Tak buď uzdravena." A šel jsem k dalšímu člověku a začal se za něj modlit. Mezitím On prošel její krví. Proč? Protože AIDS Boha nepřivádí do rozpaků, nás to přivádí do rozpaků. - Čtete o tom, studujeme to. Máme věci jako lékař na internetu, kde si zadáme své příznaky, vyděsíme se a pak se modlíme a nazýváme to víra. Jsme mnohem více zbudovaní v přirozeném poznání než v duchovní pravdě.

Známe moc [přirozených] věcí a pak se modlíme jen kvůli tomu. Takže nervozita z problému je naše motivace k modlitbě na místo Odpovědi a zaslíbení. Přečtete si článek, kde podle posledního výzkumu je tato konzervační látka jednou z prvních příčin rakoviny a uvědomíte si, že jste to jedli 20 let a tu neděli jste pak u oltáře a modlíte se, abyste byli v pořádku. Proč? Protože říkáte, že jste vůči tomu zranitelní - na místo, abyste si přečetli ten článek a řekli "Jsem tak vděčný za tuto Smlouvu a děkuji Ti, že i kdybych snědl něco jedovatého, tak mně to neuškodí. Kristova Krev je pro mě tak vzácná.." To druhé je strach, který říká "Ale víš bratře, já to hraji na jistotu, prostě se modlím pro jistotu." - To je maskovaný strach. Co tím říkáte je, že "Jsem ve světě a jsem ze světa a mohl bych mít problémy, protože jsem tohle dělal 20let." Ani nemáte žádné příznaky, ale četli jste ten článek a přirozená moudrost je nyní vaše evangelium. A nyní žádáte o modlitbu, protože jste zranitelní. A budete překvapeni, jak záhy budete mít příznaky. A potom řeknete "Bože, proč mi nepomáháš, kde jsi Pane?" A přitom On je tam celou dobu, my Ho jen nedokážeme vidět. Tohle je realita. Přirozená moudrost nás požívá.

Ta žena další den šla a nechala si zkontrolovat krev, protože věděla, že teplo prošlo jejím tělem. HIV.. Nikdy jsem se za ni nemodlil, pouze jsem řekl "Jsou tvoje hříchy odpuštěny?" - "Ano" - "Bud' uzdravena" a šel jsem se modlit za další lidi. Ona prožila úžasnou zkušenost, kdy teplo prošlo její krví a cítila se čistá, odpuštěná, spravedlivá. Přesně tak se cítím právě teď a vždycky. Proto se usmívám. Kdo mě kdy viděl, že bych se takhle nesmál? To proto, že jsem spravedlivý. Je to radostná zpráva o velké radosti. Nesnažím se být šťastný. Nejsem ve zkouškách a neříkám si "Oni mě nazývají pastore Dane a tamty mě nazývají šťastný Dan.. musím teď nasadit pěkný obličej a Nazdár všichni.. :D" - To je divné. Takže jí udělají testy krve a škrábou se na hlavě - nemůžou najít žádné stopy HIV. Takže ji ještě 3 měsíce testují, protože tomu nerozumí. Tři měsíce ji testují a není to tam a jako by to tam nikdy nebylo, je to pryč. Proč? Protože hříchy jsou odpuštěny. "Tvoje hříchy jsou ti odpuštěny, vstaň a chod'." Pominuly všechny staré věci? Jsou všechny, opravdu všechny věci učiněné nové? Takže pokud stará věc přinesla něco špatného do vašeho života a vaše srdce se [mezitím] změnilo a stali jste se noví, pak ta stará věc musí být vyzvána a odstraněna stejným Evangeliem. Jak by mohla zůstat známka hříchu tam, kde již není vzpomínka na minulost? Pokud se nikdy nebudete zodpovídat z toho hříchu, jak vás může stále označovat? Někdy říkáme "No víš bratře, jak jsem si ustlal tak si i lehnu." - Ne On vám ustlal postel, úplně nové povlečení, čisté povlečení, zalezte si tam a spěte dobře. :) "Ale já sklízím, co jsem zasel.." - NE, ty sklízíš co ON zasel. Bůh zasel svého Syna na Zem a my sklízíme vykoupení. Bůh zasel svého Syna a my sklízíme věčný život.

Poslouchejte, pokud budete upřímní, pak jsou zde lidé, kteří si nesou známku [/jsou poznamenáni] bývalým hříchem, ale vaše srdce se změnilo, jste znovuzrození. Pokud budete upřímní - jsou zde nejméně tři lidé, kteří mají hepatitidu [[infekční žloutenka]], vím to ve svém srdci - přijďte sem, budeme se modlit a Duch Boží bude proudit skrze vaši krev. Viděl jsem bezpočet lidí uzdravených z hepatitidy. Nemusíte se stydět za to, že ji máte, protože to není "kdo jste". Měli byste vyskočit a přiběhnout sem, protože to není kdo jste. Právě teď slyším ve svém srdci, že jsou zde nejméně 3 lidé s hepatitidou. Pokud máte hepatitidu, chci abyste právě teď přišli, měli byste přiběhnout.. Děkuji. Jsou zde ještě dva další a stojím na tom, potřebuji abyste přišli a pokud ji máte neodvažte se zůstat sedět, protože tím byste říkali, že se stydíte. Pokud sem přijdete, říkáte tím, že to není kdo jste a nezasloužím si to, protože Kristus přišel. I když jsem to pozval do svého života, i kdyby to bylo z promiskuitního života, z užívání drog, z temného období ve vašem životě - ten den je pryč a ta věc vás již nemůže užírat, nemůže vás nadále vlastnit, není to kdo jste. Ještě je zde jeden a vím že to může znít arogantně, ale prostě víte, když slyšíte Boha, prostě víte. Chtěl bych, aby přišel, již nebudu prosit, ale je to vaše rodné právo sem přijít. Sedí zde lidé, kteří dělali věci, které si zasloužili, aby měli hepatitidu a nemají. Takže zde není žádné odsouzení, je zde vykoupení. Kdybyste cítili jak to slyším, skoro bych požádal Boha, aby mně vás právě teď ukázal, protože cítím jak Bůh vášnivě volá, abyste přišli. Cítím, že jste žena a z nějakého důvodu se stydíte a nechcete, aby to lidé věděli. Nedovolte studu, aby vás držel zapřažené s tou lží. Zvedněte se a řekněte

"nejsem takový". |~|

Nespočet [uzdravených] lidí, přestal jsem je počítat - již žádná hepatitida v krvi. V nemocnici říkají "Je to jako byste ji nikdy neměli" - žádný div, je to jako by nikdy nezhrěšili. Pojď sem synu, slyšíš to že? Podívejte to je pro mě nádherný pohled. V tvém srdci je zbožný zármutek, pokud bys jen mohl změnit věci, tak bys to v mžiku udělal, že? - Ano. To je dobrá zpráva, víš proč? To znamená, že ani nejsi člověk o kterém mluvíme - ten člověk zemřel, ty jsi úplně nový člověk. Takže jak tě může definovat včerejšek [/minulost] když tě nyní definuje Kristus? |~|

Děkuji Ti za úplné vykoupení pro život tohoto mladého muže. Hepatitido porušuješ a překračuješ Evangelium a možná jsi byla schovaná, ale jsi teď jasně odhalená, nemáš se zde čeho chytout, nemáš žádný kořen ani pevnost, Evangelium tě kárá, Bůh tě kárá a dokonané Kristovo dílo tě popírá/ničící, nemáš žádné zákonné právo, nemáš vůbec žádné právo, tento muž je dílem soucitu a milosti a Kristova krev ho činí svobodným, protože ovoce stromu, ze kterého jedl, je odstraněno a je to jako by z něj nikdy nejedl, takže co díky tomu přišlo do jeho života musí být zničeno. Prikazuji ti v autoritě Ježíšova jména vyjdi z jeho krve teď. Hepatitido a každá stopa po hepatitidě opusť ho a nech ho být právě teď. Prikazuji zdraví tvým orgánům, játrům, ledvinám a vyhlašuji tvůj život požehnaný a dlouhý v Boží přítomnosti. Vyhlašuji tě svobodným synu, ve jménu Ježíše Krista prikazuji buď zdráv. A Otče děkuji Ti za pokoj, za spánek, již žádné mučivé myšlenky, žádné ozvy minulosti, žádný mentální nebo pocitový chaos, ve jménu Ježíše promlouvám zdraví nad tvou duší. Ve jménu Ježíše buď svobodný. Děkuji Ti Tatínku, děkuji Ti Tatínku. |~| Potřebuji zde tu mladou ženu, přijď.

Tohle je dobrý den pro tebe, sem na tebe hrdý, ani netušíte jak jsem hrdý na lidi, kteří se seberou a přijdou sem, protože tím říkají "to není moje totožnost, to není můj úděl, to není kdo jsem. Jsem natolik Boží muž, že budu sklízet co On zasel a to se nazývá vykoupení". Ef 1:7 Ti říká, že jsi vykoupen skrze Jeho krev. Přítomnost Ježíše projdi právě teď skrze jeho krev. Duch, duše a tělo, úplné vykoupení. Děkuji Ti Otče, ani jedna stopa po slabosti, nemoci nebo chorobě v tomto člověku. Děkuji Ti Otče za úplné vykoupení jeho života právě teď. Hepatitido nejsi žádným soupeřem pro Boží milost, vyjdi z něho právě teď. Bože obmyj ho, děkuji Ti, ať je jeho svědomí čisté a jeho myšlení obmyté a vykoupené. Ať jeho sny jsou posvěcené a jeho tělo zdravé. Úplná obnova každého orgánu a každé buňky a každé tkáně v jeho těle, ve jménu Ježíše. Děkuji Ti Bože. Zvedni svoje ruce, slyším tohle pro tebe - řekni "Otče, děkuji Ti za tvoji úžasnou Lásku ke mně. Nejsem hříšník, jsem svatý, Evangelium změnilo moje srdce a můj život. Jsem svobodný, zdravý, čistý, protože mě miluješ. Amen."

Můžete se vrátit na svoje místa. Máme 22:10 a budu potřebovat vaši spolupráci, ok? |~| Potřebuji, aby všichni ostatní - nepotřebuji vědět co, nebo jak se to stalo, ale potřebuji, aby všichni, kdo jste něco "pozvali" do svého života a stále vás to poznamenává, ať jste si již zranili mysl, krátkodobou nebo dlouhodobou paměť, skrze užívání drog nebo nějaký excess. Cítil jsem, že na cestě sem mi Bůh ukázal někoho, kdo se opil když byl mladý a pak spadl z verandy nebo něčeho takového a zranil se a jeho tělo již nikdy nebylo v pořádku - dává to někomu zde smysl? |~| Pojď sem. Potřebuji aby všichni ostatní, kteří jste si nějak poznamenali život - ať již zničené orgány, pohlavně přenosné choroby, cokoliv, ať vás ani nenapadne co si o vás budou lidé myslet.

[přichází Tom se zprávou, že po internetu se jim ozvala dívka s hepatitidou, která sleduje konferenci on-line.] Kam se mám dívat, abych k ní mluvil? Tam? Ok. Jak se jmenuje? To je jedno. Drahá, ty víš kdo jsi, podívej se na mě. Ježíš Tě miluje a děkuji ti, žeš poslala tu zprávu, protože vím, že jsem slyšel mladá dívka - to je Boží milost a soucit pro tebe. Nejsi to, co jsi udělala, nebo jakkoliv jsi to dostala do svého života, nevím jak to přišlo, ale jsi produktem Krista, jsi výsledkem dokonání díla Božího Syna a já prikazuji hepatitido vyjdi z ní právě teď, Ježíšova krev ji obmyj právě teď, přijď vykoupení. Je to dobré věřím, že právě teď prochází tvým tělem teplo a je to přítomnost tvého Krále, protože tě miluje a tvůj úděl v životě není hepatitida, ale Boží sláva. Bud'

svobodná a zdravá, vyjdi z jejího těla teď, my tě nežádáme, my ti přikazujeme v autoritě jména Ježíš, skrze Kristovu krev, opusť ji. Otče žádám tě, abys ji teď obmyl, a učinil jsi úplně zdravou, děkuji Ti. Kdokoliv na internetu, kdo odpovídá tomuto popisu, tato modlitba se týká i vás, zvedněte ruce a děkujte Mu, že nejste souzeni jako hříšníci, že jste svatí, že jste synové. Že pokud byste mohli, tak byste to změnili, ale nemůžete, takže Bůh zná toto dilema a zármutek přináší smrt, ale pokání přináší změnu v životě.

Takže všichni ostatní - potřebuji, abyste přišli a stoupli si zde k tomu muži. Kdokoliv, kdo má nějak poznamenaný život skrze hřích a máte znamení hříchu z minulosti - pokud jste se řezali a máte jizvy po celém těle a přejete si, abyste to neudělali, viděli jsme, jak jizvy mizí z těl lidí. Proč? Protože to není to kdo jsou. Potřebuji, abyste přišli sem, nemusíte mi říkat, proč jste zde, jen přijďte. Pokud jste celý život kouřili a zničili si plíce a již to do svého těla nedáváte a chcete, aby Ježíš obnovil vaše plíce, dal vám nové plíce, přijďte sem.

Vidíte, jak mnoho lidí je poznamenaných minulostí? Když Evangelium požaduje jejich vykoupení? Čím jasněji toto budeme kázat, tím více uvidíme uvolnění Božího Království v církvi. My nesklízíme co jsme zasel, my sklízíme co zasel On - tj. nový život skrze Krista. Staré věci pominuly, hle všechny věci jsou učiněny nové. Jste pohřbeni s Ním skrze křest a kdo zemřel je svobodný od hříchu. Pokud jsme osvobozeni od hříchu, pak to samé evangelium požaduje, aby byla zničena známka toho hříchu a všechny věci byly nové.

Takže se jednoduše budu modlit vykoupení nad vaším životem, nemusíte mi říkat co vám je, jen se zde co nejrychleji seřadte. Vás ostatní - potřebuji abyste spolupracovali. Ujistěte se, že zde jde o vykoupení - že jste to přivedli do svého života skrze hřích, nechodte sem jen tak pro uzdravení, protože chcete, aby se za vás Dan modlil. Ok? Pokud jste něčím z minulosti poznamenaní a snaží se vás to odsuzovat - vidíte odtud pochází odsouzení. Lidé si myslí "Proč jsem to jen udělal, teď mám tohle.. Kéž bych to nikdy.." - A teď máte třeba nějakou pohlavně přenosnou nemoc a přitom jste teď 3 roky opravdu spasení a přichází manželství, máte dívku ve svém životě a máte tu věc, která je nakažlivá a přitom to není "kdo jste" a přejete si, abyste to nikdy neudělali, vaše srdce je zlomené a naučili jste se nejbolestnější lekci svého života. - Kdo z vás ví, že milost vás může vysvobodit/vykoupit?

Takže kdo jdete sem dopředu tak tím myslím tyto věci, protože jinak se budeme modlit za všechny, kdo jsou nemocní. Nekárám vás v tomto, ale vy vidíte, jak zde kážeme, vidíte smělost, slyšíte svědectví, znáte Todda z televize a videí na internetu, ale dejte si pozor, protože naše poselství není že potřebujete, abychom se za vás modlili my, ale naše poselství je, že my a vy jsme Tělo Kristovo. Jsme křesťané stejně jako vy a důvod, proč máme tyto konference je ukázat, že to je kněžství věřících. Takže vás povzbuzuji, neomezujte se na ty, kteří kážou - že oni se za vás musí modlit. Je to Ježíš kdo uzdravuje a On je v nás. Chodím do různých církví a někdy se za celý týden sám za nikoho nemodlím, protože nechci, aby si lidé mysleli že to je o mně, a přitom vidím zázraky všude kam jdu. Někdy skrze lidi, kteří nikdy neviděli nikoho uzdraveného a prostě se odvážili věřit, že to poselství je pravda a vystoupili do toho. Slyšeli jste svědectví té ženy, jak říkala, že "Dan nechal jednu ženu, aby se za mě modlila"? Protože já neustále nechávám lidi modlit se za druhé. Protože chci, abychom viděli, že On je s námi a v nás. Naše oči jsou upřené na Ježíše a my jsme Tělo Kristovo.

Viděl jsem dva lidi ochrnuté kvůli tomu, že řídili opilí. Nikdy nebudou souzeni za to, že řídili opilí, protože jsou znovuzrození a již nepijí. A viděl jsem jak obě jejich těla ožila. Proč? Protože nikdy nebudou stát před Bohem jako ti, kteří řídili opilí, takže jak je mohou následky vlastnit, když nyní patří Kristu? Viděl jsem, jak jejich těla okamžitě ožila, díky poselství o vykoupení/vysvobození. Proto na mně vidíte vášeň. Můžete o tom pochybovat, vysmívat se tomu a být cyničtí celý svůj život, ale jednoho dne uvidíte, že jsem měl pravdu. Již nejsem schopný diskutovat, lidé se mě snaží odlákat, mají v hlase svár - já už nemám ani čas na spory. Řeknu jim "Podívejte, je mi líto toho, kde je vaše

srdce, to je neproduktivní postoj, miluji vás.." - není to ani o nějakém hádání se, protože já se budu dál modlit a budu vidět lidi uzdravené. Víte, je dobrý způsob, jak se zeptat a špatný. Můžete se zeptat a již předvídat odpověď a nebo se můžete zeptat, protože chcete rozumět. Můžete se zeptat protože jste zmatení a frustrovaní, ale stále jste poučitelní - to neznamená že hned souhlasíte s tím člověkem, ale chcete rozumět, ale pak jsou lidé, kteří chtějí diskutovat, protože již mají svou odpověď. To se nazývá debatování. Já se bavím příliš dobře na to, abych debatoval. Nejsem na diskutování dobrý, protože ze mě budete akorát více frustrovaní - protože já se budu neustále usmívat a budu nadále žít Evangelium. Ještě jsem neviděl dost, ale již jsem viděl příliš. Chápete?

Vidíte kolik je zde lidí? A ta věc vás chce užírat. Měli jsme v "církví" jednu ženu, která získala děti zpět ze sociální péče a její játra selhávaly kvůli hepatitidě, kterou měla z doby prostituce a braní drog. Nyní měla zpět obnovenou rodinu a Ježíše v srdci a umírá na hepatitidu. To je tragedie. Tohle není co si zaslouží. My kážeme toto poselství všude a ona nyní nemá hepatitidu v těle a ani žádné stopy a je úplně zdravá. - A to byla zapsána na listině pro transplantaci jater. Vidíte co myslím tím "viděl jsem příliš"? Ale ještě jsem neviděl dost.

Takže se budu modlit za každého z těchto lidí jak nejdříve to půjde a budu jen mluvit vysvobození - není to o pocitech a prožitcích, je to o víře že vás Bůh miluje, že vám odpustil a že jste čistí v Jeho očích. Chci, abyste se na mě teď všichni podívali. Každý z vás je čistý, jste milovaní a jste přijatí skrze Krista. Nejste kdo jste bývali, jste kdo jste se stali skrze Něj. Pravda vás přišla osvobodit, jste zde, abyste přijali vysvobození. Dotkneme se vás a budeme se za vás modlit a Boží milost na vás přijde. Co vy na to? Vidíme to všude kde jsme. Nevyléčitelné pohlavně přenosné nemoci uzdravené. V Michiganu žena kolem 50ti let plakala a říkala - procházela jsem rozvodem a byla jsem zranitelná a nejsem taková žena, ale stalo se.. Řekl jsem jí "To je v pořádku".. "Ale já mám teď nevyléčitelnou nemoc." Pojd' sem, podívej se jak jsi rozbitá, to nejsi ty. A když jsem tam byl za 6 týdnů, tak ke mně přišla a smála se. Zeptal jsem se, čemu se tak směje a řekla "již to nemám". A to bylo nevyléčitelné. Řekl jsem jí "Samozřejmě že to tam již není, Jeho krev tě osvobozuje".

Všichni ostatní co jste zde, ať máte jakoukoliv nemoc, poruchy spaní, deprese, artritida, cokoliv, tak se prosím postavte na místě, kde jste. Vy kdo sedíte - hádejte kdo jste - jste Církev. Kdo stojíte zvedněte svoji ruku a budeme teď jednat jako Tělo, protože tohle není nějaká show, nějaké představení, tohle je účast všech. Todd to nazývá úplně kontaktním sportem. :) A my nejsme v defenzivě, ale v ofenzivě, máme balón, dáme gól, co říkáte? Amen?

[[Lidé, kteří zůstanou sedět si rozeberou lidi, kteří stojí, a modlí se za ně, protože to není o "pomazaných" jedincích, ale o Kristu v nás.]]